

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošiljanjem na dom
za celo leto 3 glđ. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez posebne naročnine.

Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis.
se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

Slovensko uradovanje.

(Izv. dopis iz Ptujca.)

„Trkajte in odprlo se vam bode“. Teh besed našega Zveličarja bi se mi Slovenci bolj pogostoma tudi gledé narodnih terjatev posluževati morali. Mi Slovenci imamo mnogo sovražnikov in tudi pri uradnikih najdemo mnogo neprijateljev, posebno starejše dobe. Kedaj se bode uže vendar jel zakon zadevajoč ravnopravnost v uradnijah izvrševati? Bodemo mar čakali, da bodo stari uradniki sami jeli v naščini uradovati? Tega ne smemo, kajti z vednim čakanjem ne bodemo nikdar svojih nam v zakonu pripoznanih pravic dosegli. Da pa nam postava v uradu ravnopravnost pripozna, naj svedoči sledeči dokaz! Pošten slovensk Haložan dobi od naše slavne ptujске glavne davkarije v njemu nerazumljivem jeziku pisani plačilni nalog. Zdi se mu čudno, da je obrazec naloga v slovenščini in nemščini tiskan. Zdi se mu tudi, da je slovenski obrazec zbog nas Slovencev. In ker je uže tudi v „Slov. Gospodarji“ čital, da imamo postave, koje nam dajo pravico, zahtevati, da se nam piše v našem jeziku, napravi malo vlogo, s kojoj pošlje v nemščini pisani plačilni nalog slavnemu c. k. finančnemu ravnateljstvu v Gradec. Črez nekaj dni dobi sledeči odlok v lepej slovenščini pisan: „Št. 9435. Na to pritožbo se vam naznani, da se je glavni davkariji, ktereje se je priloženi v nemščini pisani plačilni nalog od 20. junija 1880 B 539 odposlal, naročilo plačilni nalog v slovenščini izpisati in vam izročiti. V Gradec 3. augusta 1880. Hubmann I. r.“

S tem priznava slavno finančno ravnateljstvo, koje je nekaj več nego naša davkarija, ka imamo mi Slovenci na slovenskem Štirskem pravico, da nam davkarije v naščini uradujejo. Ti ljubi „Slov. Gospodar“, ki tako krepko naše pravice zagovarjaš, objavi ta odlok, na katerega se naj naš kmet vedno opira ter tirja, da dobi pisma v njegovem jeziku pisane. Kmet slovenski, tirjaj to, kar ti zakon pripozna, tirjaj to, kar nam je Nj. veličanstvo, naš presvitli cesar, po svojih zakonih dal.

Bodimo neustrašljivi! Pravica mora nad krivico, katera se nam že toliko let godi, zmagati. Ako ne bodemo svojih pravic vedno odločno tirjali, dosegli jih nikdar ne bomo. Poguma je toraj treba, ako neščemo propasti. Mar si je slovenski oratar za to tu, da bi ga vedno ptujčeva peta teptala? Zahtevajmo svoje pravice, in dale se nam bodo. „Trkajmo, in odprlo se nam bode!“ J. U.

Gospodarske stvari.

Grozna trtna uš na Hrvatskem blizu Štajerske.

Vrlim „Novicam“ poroča izvrstni tajnik hrvatske gospodarske družbe v Zagrebu, g. Fr. Kuralt sledeče: Hrvatska vlada poslala me je dvakrat v Istro, da ondi preiščem vinograde in nasvetujem potrebne naredbe, da se grozna trtna uš ali phylloxera ne zanese na Hrvatsko. Vrnivši se iz Istre sem med drugim predlagal sl. vladi, da naj se vsem podžupanijam popišejo znamenja, pod katerimi se phylloxera pokaže, in da se to vsem občinam naznani, kajti mogoče je, da phylloxero uže v deželi imamo, samo da je vinorejeji ne poznajo. Komaj pa je bila ta naredba razglašena, uže nekoliko dni kasneje, pošlje v steklih dobro zamotanih občina Brdovac pri Zaprešiču vladi nekoliko izkopanih trsov na ogled, z opazko, da na teh trtah so ona znamenja, katera so bila popisana v vladnem razglasu. Vlada izroči trse precej meni, da jih preiščem in žalibog! prvi pogled s povekšalnim steklom na korenine trt pokazal mi je množino phylloxere, in spoznana je bila neizmerna nesreča za hrvatsko zemljo. Po nalogu vlade precej se podam na mesto, od koder so bile trte poslana, da pregledam, kako daleč je nesreča razširjena. V Zaprešiču pridruži se mi občinski načelnik iz Brdovca, baron Rauch s svojimi sinovi, in oskrbnik posestva grofa Jelačića. Čez poldrugo uro vožnje pridemo v vas Kraj, katera leži ob Sotli, na meji štajerski. Cela okolica ni drugzega kakor bregovi nasajeni s trtami. Nasproti tem bregovom na drugi strani Sotle leži štajerska bizelj-